

5.2. Ne Slavnost Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)

Mše svatá v 8.00 v Žatci (5. neděle v mezidobí), v 10.00 v Liběšicích, v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

6.2. Po památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků

7.2. Út úterý 5. týdne v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 15.00 v Liběšovicích

8.2. St středa 5. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích

9.2. Čt památka sv. Scholastiky, panny

10.2. Pá svátek bl. Huga, opata, premonstráta

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16-ti hodin bruslení pro děti s Poutníčkovým klubem v Žatci

11.2. So památka Panny Marie Lurdské (Světový den modliteb za nemocné)
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

12.2. Ne 6. neděle v mezidobí
Mše svatá v 8.00 v Žatci, v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

- O dnešní neděli se žehnají svíčky „hromničky“, které nám připomínají důležitost Božího požehnání a ochrany pro naše domovy.
- O sobotní památce Panny Marie Lurdské se modlí zvláště za nemocné a v blízkosti tohoto svátku se udílí **svátost nemocných** při společné bohoslužbě. Kdo bude mít zájem může o příští neděli přijmout svátost nemocných při mši svaté v Liběšicích. Před udělením svátost nemocných je vhodné přijmout svátost smíření. Ostatní mohou o udělení svátost nemocných požádat individuálně.
- V letošním roce se koná **Mezinárodní festival mládeže v Medžugorji** v posunutém termínu – 26.7. až 30.7. (odjezd 23.7. a návrat 1.8.) Už nyní můžete přemýšlet, kdo se budete chtít zúčastnit.
- **Světové dny mládeže se Svatým otcem v Lisabonu** se pak konají od 1. do 6. 8. Blíží informace a možnost k přihlášení na světové setkání mladých najdete na www.svetovednymladeze.cz.

Poutníčkova

příloha

roč.22, č.6

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Neplýtvějme, šířme ekologii spravedlnosti a lásky

(Papež František, 29.1.2023)

V dnešní liturgii čteme blahoslavenství podle Matoušova evangelia (srov. Mt 5,1-12). První je zásadní a říká: "Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské" (v. 3).

Kdo jsou tito "chudí v duchu"? Jsou to ti, kteří vědí, že nejsou soběstační, že nejsou schopni si vystačit sami, a žijí jako "Boží žebráci": cítí, že potřebují Boha, a uznávají, že dobro přichází od něho jako dar, jako milost. Ti, kdo jsou chudí duchem, si váží toho, co dostanou, a proto si přejí, aby žádný dar nepřišel nazmar. Dnes bych se rád zaměřil na tento typický aspekt chudých duchem: úsilí neplýtvat. Chudí duchem se snaží ničím neplýtvat. Ježíš nám ukazuje, jak je důležité neplýtvat, například po rozmnožení chleba a ryb, když žádá, aby posbírali zbytky jídla, aby nic nepřišlo nazmar (srov. J 6,12). Neplýtvání nám umožňuje ocenit hodnotu sebe sama, lidí a věcí. Bohužel se však tato zásada často nedodrжуje, zejména v bohatších společnostech, kde převládá kultura plýtvání a kultura vyhazování: obojí je mor. Rád bych proto předložil tři výzvy proti mentalitě plýtvání a vyhazování.

První výzva: nepromarněte dar, kterým sami jsme. Každý z nás je přínosem bez ohledu na to, jaké má dary. Každá žena, každý muž je bohatý nejen na talenty, ale i na důstojnost, je Bohem milován, je cenný. Ježíš nám připomíná, že nejsme požehnání kvůli tomu, co máme, ale kvůli tomu, co jsme. A když se člověk pustí a odhodí, promarní sám sebe. S Boží pomocí bojujeme proti pokušení považovat se za nedostatečné, špatné a litovat se.

Druhá výzva: nepromarnit dary, které máme. Ukazuje se, že každý rok přijde vniveč přibližně třetina celkové světové produkce potravin. A to zatímco tolik lidí hladoví! Zdroje stvoření nelze využívat tímto způsobem; toto dobro je třeba střežit a sdílet, aby nikomu nechybělo to, co je nezbytné. Neplýtvějme tím, co máme, ale šířme ekologii spravedlnosti a lásky, sdílení!

A konečně třetí výzva: nezavrhujte lidi. Kultura vyřazování říká: používám tě, dokud tě potřebuji; když mě přestaneš zajímat nebo mi překážíš, vyhodím tě. Takto se zachází zejména s těmi nejkřehčími: nenarozenými dětmi, starými lidmi, potřebnými a znevýhodněnými. Ale lidi nelze vyhodit, znevýhodněné nelze vyřadit! Každý z nich je posvátným darem a každý je jedinečným darem v každém věku a v každém stavu. Vždy respektujeme a podporujeme život! Neodhazujeme život!

Drazí bratři a sestry, položme si několik otázek. Především, jak žít chudobu ducha? Dávám Bohu prostor, věřím, že je mým dobrem, mým pravým a velkým bohatstvím? Věřím, že mě miluje, nebo se smutně odhazuji a zapomínám, že jsem darem? A pak: dávám pozor, abych neplýtvat, jsem zodpovědný při používání věcí, produktů? A jsem ochoten se o ně podělit s ostatními, nebo jsem sobec? A konečně: považuji ty nejkřehčí za vzácné dary, o které mě Bůh žádá pečovat? Pamatuji na chudé, na ty, kterým chybí to nejnütnější?

Pomoz nám, Maria, ženo blahoslavenství, abychom vydávali svědectví o radosti z toho, že život je dar, a o kráse toho, jak se sami darujeme.